

Επίσημη Εφημερίδα C 303

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

55ο έτος
6 Οκτωβρίου 2012

Ανακοίνωση αριθ. Περιεχόμενα Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2012/C 303/01 Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 295 της 29.9.2012 1

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2012/C 303/02 Απόφαση με την οποία ορίζεται ο δικαστής που θα αντικαθιστά τον πρόεδρο του Δικαστηρίου ΔΔ σε υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων 2

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2012/C 303/03 Υπόθεση C-21/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Ιουνίου 2012 [αίτηση της Commissione tributaria provinciale di Benevento (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Volturno Trasporti Sas di Santoro Nino e c. κατά Camera di Commercio di Benevento, Equitalia Polis SpA (Προδικαστική παραπομπή — Προδήλως απαράδεκτη) 3

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2012/C 303/04	Υπόθεση C-198/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Μαΐου 2012 — Lan Airlines SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA [Αίτηση ανατρέσεως — Άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Λεκτικό κοινοτικό σήμα LÍNEAS AÉREAS DEL MEDITERRÁNEO LAM — Αίτηση καταχωρίσεως — Ανακοπή του δικαιούχου των προγενέστερων λεκτικών και εικονιστικών κοινοτικών σημάτων LAN — Απόρριψη της ανακοπής — Απουσία κινδύνου συγχύσεως — Αίτηση ανατρέσεως προδήλως απαράδεκτη]	3
2012/C 303/05	Υπόθεση C-240/11 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2012 — World Wide Tobacco España, SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση ανατρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ισπανική αγορά αποκτήσεως και πρώτης μεταποίησης ακατέργαστου καπνού — Καθορισμός των τιμών και κατανομή της αγοράς — Πρόστιμα — Αποτρεπτικό αποτέλεσμα — Ίση μεταχείριση — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Ανώτατο όριο του 10 % του κύκλου εργασιών — Συνεργασία)	4
2012/C 303/06	Υπόθεση C-389/11 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2012 — Région Nord-Pas-de-Calais κατά Communauté d'agglomération du Douaisis, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αναίρεση — Κρατικές ενισχύσεις — Κατασκευή σιδηροδρομικού υλικού — Αποφάσεις με τις οποίες μια ενίσχυση κρίθηκε ασύμβατη προς την κοινή αγορά και διατάχθηκε η ανάκτησή της)	4
2012/C 303/07	Υπόθεση C-453/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2012 — Timehouse GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (Αίτηση ανατρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Τρισδιάστατο σήμα που απεικονίζει ένα ρολόι — Άρνηση καταχωρίσεως — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα)	4
2012/C 303/08	Υπόθεση C-466/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Tribunale ordinario di Brescia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gennaro Currà κ.λπ. κατά Bundesrepublik Deutschland (Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Άρθρο 92, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας — Αγωγή που ασκούν κατά κράτους μέλους τα θύματα σφαγών που διαπράχθηκαν από τις ένοπλες δυνάμεις του κράτους αυτού κατά τη διάρκεια πολέμου — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)	5
2012/C 303/09	Υπόθεση C-467/11 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 5ης Ιουλίου 2012 — Audi AG, Volkswagen AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Αίτηση ανατρέσεως η οποία κατέστη άνευ αντικειμένου — Κατάργηση της δίκης)	5
2012/C 303/10	Υπόθεση C-477/11: Διάταξη του Δικαστηρίου της 14ης Μαΐου 2012 — Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση ανατρέσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Ενεργός ουσία «eszopiclone» — Άδεια κυκλοφορίας στην αγορά — Διαδικασία — Θέση που λαμβάνει η Επιτροπή — Ποιότητα της «νέας ενεργού ουσίας» — Έννοια του όρου «προσβαλλόμενη πράξη»]	6
2012/C 303/11	Υπόθεση C-582/11 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 2012 — Rügen Fisch AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Schwaaner Fischwaren GmbH [Αναίρεση — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2 — Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα SCOMBER MIX — Απόλυτος λόγος ακυρότητας — Περιγραφικός χαρακτήρας]	6
2012/C 303/12	Υπόθεση C-599/11 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2012 — TofuTown.com GmbH, παρεμβαίνουσα πρωτοδικώς στην υπόθεση Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [Αίτηση ανατρέσεως — Άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου «TOFUKING» — Ανακοπή του δικαιούχου του σήματος Curry King — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Κίνδυνος συγχύσεως — Βαθμός ομοιότητας]	6

2012/C 303/13	Υπόθεση C-16/12: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 6ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Gyulai Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — HERMES Hítel és Faktor Zrt κατά Nemzeti Földalapkezelő Szervezet (Προδικαστική παραπομπή — Γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης — Δασικός νόμος — Έλλειψη συνδέσεως με το δικαιο της Ένωσης — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)	7
2012/C 303/14	Υπόθεση C-25/12 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2012 — Gino Trevisanato κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναρέσεως — Άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας — Αίτημα να διαταχθεί η Επιτροπή να λάβει θέση όσον αφορά την ερμηνεία και τη μεταφορά μιας οδηγίας — Προδήλως απαράδεκτο)	7
2012/C 303/15	Υπόθεση C-73/12: Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 4ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική διαδικασία κατά Ahmed Ettaghi (Προδικαστική παραπομπή — Μη περιγραφή της διαφοράς της κύριας δίκης — Προδήλως απαράδεκτο)	8
2012/C 303/16	Υπόθεση C-74/12: Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 4ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική διαδικασία κατά Abd Aziz Tam (Προδικαστική παραπομπή — Μη περιγραφή της διαφοράς της κύριας δίκης — Προδήλως απαράδεκτο)	8
2012/C 303/17	Υπόθεση C-75/12: Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 4ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Majali Abdel (Προδικαστική παραπομπή — Μη περιγραφή της υποθέσεως της κύριας δίκης — Προδήλως απαράδεκτο)	8
2012/C 303/18	Υπόθεση C-134/12: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Μαΐου 2012 [αίτηση του Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul General al Poliției Române, Inspectoratul de Poliție al Județului Tulcea κατά Corpul Național al Polițiștilor — Biroul Executiv Central (Προδικαστική παραπομπή — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών — Εκτίμηση του κύριου εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως περί μειώσεως των αποδοχών πλειόνων κατηγοριών δημοσίων υπαλλήλων — Δεν έχει εφαρμογή το δικαιο της Ένωσης — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)	9
2012/C 303/19	Υπόθεση C-156/12: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Ιουνίου 2012 [αίτηση του Landesgericht Salzburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — GREP GmbH κατά Freistaat Bayern (Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 47 και 51, παράγραφος 1 — Εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης — Προσφυγή κατά αποφάσεως περί κηρύξεως της εκτελεστότητας αποφάσεως που έχει εκδοθεί σε άλλος κράτος μέλος και με την οποία διατάσσεται κατάσχεση — Αποτελεσματική ένδικη προστασία — Δικαίωμα προσβάσεως σε δικαστήριο — Ευεργέτημα πενίας — Εθνική ρύθμιση αποκλείουσα την παροχή του ευεργετήματος πενίας σε νομικά πρόσωπα)	9
2012/C 303/20	Υπόθεση C-238/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Μαΐου 2012 η FLSmidth & Co. A/S κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 6 Μαρτίου 2012 στην υπόθεση T-65/06, FLSmidth & Co. A/S κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	10
2012/C 303/21	Υπόθεση C-287/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 7 Ιουνίου 2012 η Ryanair Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 28 Μαρτίου 2012 στην υπόθεση T-123/09, Ryanair Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	11

2012/C 303/22	Υπόθεση C-294/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Ιουνίου 2012 η You-Q BV κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 29ης Μαρτίου 2012 στην υπόθεση T-369/10, You-Q BV κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	12
2012/C 303/23	Υπόθεση C-314/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 29 Ιουνίου 2012 — UPC Telekabel Wien GmbH κατά Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH	12
2012/C 303/24	Υπόθεση C-324/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Handelsgericht Wien (Αυστρία) στις 9 Ιουλίου 2012 — Novontech-Zala Kft κατά LOGICDATA Electronic & Software Entwicklungs GmbH	13
2012/C 303/25	Υπόθεση C-326/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 10 Ιουλίου 2012 — Rita van Caster, Patrick van Caster κατά Finanzamt Essen-Süd	13
2012/C 303/26	Υπόθεση C-328/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 11 Ιουλίου 2012 — Ralf Schmid (ως σύνδικος στη διαδικασία αφερεγγυότητας που αφορά τα περιουσιακά στοιχεία της Aletta Zimmermann) κατά Lilly Hertel	14
2012/C 303/27	Υπόθεση C-335/12: Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	14
2012/C 303/28	Υπόθεση C-343/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van Koophandel te Gent (Βέλγιο) στις 19 Ιουλίου 2012 — Euronics Belgium CVBA κατά Kamera Express BV και Kamera Express Belgium BVBA	16
2012/C 303/29	Υπόθεση C-350/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Ιουλίου 2012 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-529/09, Sophie in 't Veld κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	16
2012/C 303/30	Υπόθεση C-364/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία) την 1η Αυγούστου 2012 — Miguel Fradera Torredemer κ.λπ. κατά Corporación Uniland, S.A.	17
2012/C 303/31	Υπόθεση C-370/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 3 Αυγούστου 2012 — Thomas Pringle κατά Ιρλανδικής Κυβερνήσεως, Ιρλανδίας και Attorney General	18
2012/C 303/32	Υπόθεση C-372/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 3 Αυγούστου 2012 — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel κατά M. και S.	18
2012/C 303/33	Υπόθεση C-379/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 7 Αυγούστου 2012 η Arav Holding Srl κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 19 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-557/10, H.Eich κατά ΓΕΕΑ — Arav (H.EICH)	19
2012/C 303/34	Υπόθεση C-380/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 8 Αυγούστου 2012 — X BV κατά Minister van Financiën	20
2012/C 303/35	Υπόθεση C-381/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 9 Αυγούστου 2012 η I Marchi Italiani Srl κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 28 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-133/09, I Marchi Italiani και Basile κατά ΓΕΕΑ — Osra	20
2012/C 303/36	Υπόθεση C-298/11: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2012 (αίτηση του Administrativen sad Varna — Βουλγαρία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — «Dobrudzhanska petrolna kompanija» AD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane I upravljenje na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno upravljenje na Natsionalnata agentsia za prihodite	21

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2012/C 303/01)

*Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 295 της 29.9.2012

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 287 της 22.9.2012

EE C 273 της 8.9.2012

EE C 258 της 25.8.2012

EE C 250 της 18.8.2012

EE C 243 της 11.8.2012

EE C 235 της 4.8.2012

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση με την οποία ορίζεται ο δικαστής που θα αντικαθιστά τον πρόεδρο του Δικαστηρίου ΔΔ σε υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων

(2012/C 303/02)

Στις 19 Σεπτεμβρίου 2012, το Δικαστήριο ΔΔ αποφάσισε, βάσει του άρθρου 103, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ότι για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2012 έως 30 Σεπτεμβρίου 2014 η δικαστής Rofes I Rujol θα αντικαθιστά τον πρόεδρο του ΔΔ ως δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων, σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματός του.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Ιουνίου 2012 [αίτηση της Commissione tributaria provinciale di Benevento (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Volturmo Trasporti Sas di Santoro Nino e c. κατά Camera di Commercio di Benevento, Equitalia Polis SpA

(Υπόθεση C-21/11) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προδήλως απαράδεκτη)

(2012/C 303/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria provinciale di Benevento

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Volturmo Trasporti Sas di Santoro Nino e c.

Καθών: Camera di Commercio di Benevento, Equitalia Polis SpA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Commissione tributaria provinciale di Benevento — Ερμηνεία των άρθρων 10, στοιχείο γ' και 12, στοιχείο ε', της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (ΕΕ L 249, σ. 25) — Έμμεσοι φόροι επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων — Φορολόγηση της ετήσιας εισφοράς λόγω της εγγραφής των εταιριών στο μητρώο που τηρούν τα τοπικά εμπορικά επιμελητήρια — Επιτρέπεται

Διατακτικό

Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Commissione tributaria provinciale di Benevento (Ιταλία), με απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2010, είναι προδήλως απαράδεκτη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 95 της 26.3.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Μαΐου 2012 — Lan Airlines SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

(Υπόθεση C-198/11) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Λεκτικό κοινοτικό σήμα LÍNEAS AÉREAS DEL MEDITERRÁNEO LAM — Αίτηση καταχωρίσεως — Ανακοπή του δικαιούχου των προγενέστερων λεκτικών και εικονιστικών κοινοτικών σημάτων LAN — Απόρριψη της ανακοπής — Απουσία κινδύνου συγχύσεως — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως απαράδεκτη]

(2012/C 303/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Lan Airlines SA (εκπρόσωπος: E. Armijo Chávarri, abogado)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: O. Mondéjar Ortuño), Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2011, T-194/09, Lan Airlines κατά ΓΕΕΑ — Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Φεβρουαρίου 2009 (υπόθεση R 107/2008-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Lan Airlines SA και Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Lan Airlines SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 186 της 25.6.2011.

**Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2012
— World Wide Tobacco España, SA κατά Ευρωπαϊκής
Επιτροπής**

(Υπόθεση C-240/11 P) ⁽¹⁾

**(Αίτηση αναίρεσως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις —
Ισπανική αγορά αποκτήσεως και πρώτης μεταποίησης ακα-
τέργαστου καπνού — Καθορισμός των τιμών και κατανομή
της αγοράς — Πρόστιμα — Αποτρεπτικό αποτέλεσμα —
Ίση μεταχείριση — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Ανώτατο
όριο του 10 % του κύκλου εργασιών — Συνεργασία)**

(2012/C 303/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: World Wide Tobacco España, SA (εκπρόσωποι: M Odriozola και A Vide, abogados)

Ανααιρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Gippini Fournier και I. Malferrari)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Μαρτίου 2011, T-37/05, World Wide Tobacco España κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε εν μέρει αίτημα μείωσης του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στην αναηρεσείουσα με την απόφαση C(2004) 4030 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2004, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81, παράγραφος 1, [ΕΚ] (υπόθεση COMP/C.38.238/B.2 — Ακατέργαστος καπνός — Ισπανία).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο:

- 1) Απορρίπτει την κύρια και την αντίθετη αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει τη World Wide Tobacco España SA στα δικαστικά έξοδα όσον αφορά την κύρια αίτηση αναίρεσως.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα όσον αφορά την αντίθετη αίτηση αναίρεσως.

⁽¹⁾ EE C 211 της 16.7.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2012 — Région Nord-Pas-de-Calais κατά Communauté d'agglomération du Douaisis, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-389/11 P) ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Κρατικές ενισχύσεις — Κατασκευή σιδηροδρομικού υλικού — Αποφάσεις με τις οποίες μια ενίσχυση κριθήκε ασύμβατη προς την κοινή αγορά και διατάχθηκε η ανάκτησή της)

(2012/C 303/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Région Nord-Pas-de-Calais (εκπρόσωποι: M. Cliquennois και F. Cavedon, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Communauté d'agglomération du Douaisis, Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Giolito και B. Stromsky)

Αντικείμενο

Αναίρεση ασφαθείσα κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα), της 12ης Μαΐου 2011, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-267/08 και T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais κατά Επιτροπής και Communauté d'agglomération du Douaisis κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκαν οι προσφυγές με αντικείμενο, αρχικώς, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2008) 1089, τελικό, της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2008, εν συνεχεία, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2010) 4112, τελικό, της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C-38/2007 (πρώην NN 45/2007) που χορήγησε η Γαλλία στην Arbel Fauvet Rail SA — Κατασκευή σιδηροδρομικού υλικού — Ανάκτηση ενισχύσεως μη συμβατής προς την κοινή αγορά — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και της αρχής της εκατέρωθεν ακυρώσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει τη Région Nord-Pas-de-Calais στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 290 της 1.10.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2012 — Timehouse GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-453/11) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως — Κοινοτικό σήμα — Τρισδιάστατο σήμα που απεικονίζει ένα ρολόι — Άρνηση καταχωρίσεως — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα)

(2012/C 303/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Timehouse GmbH (εκπρόσωπος: V. Knies, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: K. Klüpfel)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Ιουλίου 2011, T-235/10, Timehouse κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα ρολογιού με δαντελωτό περίγραμμα), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 11ης Μαρτίου 2010 (υπόθεση R 0942/2009-1), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως ως κοινοτικού σήματος τρισδιάστατου σημείου που φέρει το σχήμα ρολογιού — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Timehouse GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 340 της 19.11.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Tribunale ordinario di Brescia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Gennaro Currà κ.λπ. κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-466/11) (¹)

(Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Άρθρο 92, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας — Αγωγή που ασκούν κατά κράτους μέλους τα θύματα σφαγών που διαπράχθηκαν από τις ένοπλες δυνάμεις του κράτους αυτού κατά τη διάρκεια πολέμου — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2012/C 303/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Brescia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gennaro Currà, Nadia Orlandi ως κληρονόμος του Aldo Orlandi, Renzo Ciro Malago ως κληρονόμος του Federico Malago, Ruberto Ezeccchia, Camillo Turchetti, Franco Forni, Ilva Morselli ως κληρονόμος του Ermenegildo Morselli, Elisa Ghisolfi και Anna Ghisolfi ως συγκληρονόμοι του Luca Ghisolfi, Primo Zelioli, Francesco Perondi, Anna Furgeri ως κληρονόμος του Agide Furgeri, Elena Penzani και Gian Luigi Penzani ως συγκληρονόμοι του Carlo Penzani, Renato Mortari, Ada Zaccaria ως κληρονόμος του Sigifredo Zaccaria, Erino Alberti, Gabriella Boccaletti ως κληρονόμος του Mario Boccaletti, Rita Boccasanta ως κληρονόμος του Ernesto Boccasanta, Alberto Borelli, Pierantonio Foresti ως κληρονόμος του Franco Foresti, Irmo Sancassiani, Ennio Mischi ως κληρονόμος του Aldo Mischi, Graziano Broglio ως κληρονόμος του Rosolino Broglio, Alba Spinella και Maria Raffaella Spinella ως συγκληρονόμοι του Vincenzo Rocco Spinella, Giuseppe Ferri, Alessandra Fontanabona ως κληρονόμος του Giulio Fontanabona, Luciana Mariuccia και Giulietta Pedratti ως συγκληρονόμοι του Carlo Pedratti, Raffaele Colucci

κατά

Bundesrepublik Deutschland

παρεμβαίνουσα: Repubblica italiana

Αντικείμενο

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Tribunale ordinario di Brescia — Ερμηνεία των άρθρων 3, 4, παράγραφος 3, 6 και 21 ΣΕΕ και των άρθρων 17, 47 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Εγκλήματα κατά της

ανθρωπότητας — Αγωγή που ασκούν κατά κράτους μέλους τα θύματα σφαγών που διαπράχθηκαν από τις ένοπλες δυνάμεις του κράτους αυτού κατά τη διάρκεια πολέμου — Δικαίωμα των θυμάτων να λάβουν αποζημίωση ή χρηματική ικανοποίηση — Ζήτημα αν επιτρέπεται η παραγραφή της σχετικής αξίωσης — Ζήτημα αν επιτρέπεται η ύπαρξη ετεροδικίας του εν λόγω κράτους μέλους

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να επιληφθεί της αίτησης του Tribunale ordinario di Brescia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης.

(¹) EE C 347 της 26.11.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 5ης Ιουλίου 2012 — Audi AG, Volkswagen AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-467/11 P) (¹)

(Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Αίτηση αναίρεσεως η οποία κατέστη άνευ αντικειμένου — Κατάργηση της δίκης)

(2012/C 303/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Audi AG, Volkswagen AG (εκπρόσωπος: P. Kathner, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Ιουλίου 2011, T-318/09, Audi και Volkswagen κατά ΓΕΕΑ (TDI), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως κατά της από 14 Μαΐου 2009 απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ (υπόθεση R 226/2007-1), με αντικείμενο την αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου TDI ως κοινοτικού σήματος για προϊόντα της κλάσεως 12 (οχήματα και τα κατασκευαστικά μέρη τους) — Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009, του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 78. σ. 1) — Διακριτικός χαρακτήρας του λεκτικού σημείου TDI.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση απόφασεως επί της αιτήσεως αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Audi AG και την Volkswagen AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 347 της 26.11.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 14ης Μαΐου 2012 — Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-477/11) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσης — Κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Ενεργός ουσία «eszopiclone» — Άδεια κυκλοφορίας στην αγορά — Διαδικασία — Θέση που λαμβάνει η Επιτροπή — Ποιότητα της «νέας ενεργού ουσίας» — Έννοια του όρου «προσβαλλόμενη πράξη»]

(2012/C 303/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd (εκπρόσωποι: I. Dodds-Smith, solicitor, D. Anderson QC, J. Stratford, barrister)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Wilderspin και M. Simerdonά)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 4ης Ιουλίου 2011 στην υπόθεση T-275/09, Sepracor Pharmaceuticals κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε ως απαράδεκτη η προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 6ης Μαΐου 2009, με την οποία κρίθηκε, στο πλαίσιο διαδικασίας χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας για το φάρμακο «Lunivia» το οποίο παρασκευάζει η αναρρεσίουσα, ότι η περιεχόμενη σ' αυτό δραστική ουσία «eszopiclone» δεν συνιστά νέα δραστική ουσία κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 136, σ. 1) — Έννοια πράξεως δεκτικής προσφυγής

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 347 της 26.11.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 2012 — Rügen Fisch AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Schwaaner Fischwaren GmbH

(Υπόθεση C-582/11 P) ⁽¹⁾

[Αναίρεση — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2 — Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα SCOMBER MIX — Απόλυτος λόγος ακυρότητας — Περιγραφικός χαρακτήρας]

(2012/C 303/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: Rügen Fisch AG (εκπρόσωποι: O. Spuhler και M. Geitz, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider), Schwaaner Fischwaren GmbH (εκπρόσωποι: A. Jaeger-Lenz και T. Bösling, Rechtsanwälte)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2011, Rügen Fisch κατά ΓΕΕΑ (T-201/09), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της νυν αναρρεσίουσας κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 20ής Μαρτίου 2009, (υπόθεση R 230/2007-4), σχετικά με διαδικασία αναγνωρίσεως της ακυρότητας μεταξύ των Rügen Fisch AG και Schwaaner Fischwaren GmbH — Παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1) — Περιγραφικός χαρακτήρας του λεκτικού σημείου SCOMBER MIX

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Rügen Fisch AG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 25 της 28.1.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2012 — TofuTown.com GmbH, παρεμβαίνουσα πρωτοδικώς στην υπόθεση Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-599/11 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσεως — Άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου «TOFUKING» — Ανακοπή του δικαιούχου του σήματος Curry King — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Κίνδυνος συγχύσεως — Βαθμός ομοιότητας]

(2012/C 303/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: TofuTown.com GmbH (εκπρόσωπος: B. Krause, Rechtsanwältin)

Έτεροι διάδικοι: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (εκπρόσωπος: S. Russlies, Rechtsanwalt) και Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2011, T-99/10, Meica κατά ΓΕΕΑ — TofuTown.com (TOFUKING), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Ιανουαρίου 2010 (υπόθεση R 63/2009-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG και της TofuTown.com GmbH — Κίνδυνος συγχύσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει την TofuTown.com GmbH, πέρα από τα δικά της δικαστικά έξοδα, επίσης στα δικαστικά έξοδα της Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG.
- 3) Το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 133 της 5.5.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 6ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Gyulai Törvénysszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — HERMES Hitel és Faktor Zrt κατά Nemzeti Földalapkezelő Szervezet

(Υπόθεση C-16/12) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης — Δασικός νόμος — Έλλειψη συνδέσεως με το δίκαιο της Ένωσης — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2012/C 303/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Gyulai Törvénysszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

HERMES Hitel és Faktor Zrt

κατά

Nemzeti Földalapkezelő Szervezet

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Gyulai Törvénysszék — Ερμηνεία γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης — Σύμβαση ενυποθήκτου δανείου συναφθείσα μεταξύ χρηματοδοτικού οργανισμού και δημοσίου ιδρύματος — Νομοθετική τροποποίηση θέτουσα εκτός εμπορίου ορισμένα δασικά εδάφη τα οποία προη-

γουμένως μπορούσαν να γίνουν αντικείμενο αγοραπωλησίας — Τροποποίηση καθιστώσα αδύνατο τον εκπλειστηριασμό των γαιών, που αποτελούν αντικείμενο της εν λόγω υποθήκης, κατόπιν της δίκης που ο δανειστής κίνησε για μη εκτέλεση της συμβάσεως από τον οφειλέτη

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που το Gyulai Törvénysszék (Ουγγαρία) έθεσε με απόφαση της 4ης Ιανουαρίου 2012.

(¹) EE C 126 της 28.4.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2012 — Gino Trevisanato κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-25/12 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας — Αίτημα να διαταχθεί η Επιτροπή να λάβει θέση όσον αφορά την ερμηνεία και τη μεταφορά μιας οδηγίας — Προδήλως απαράδεκτο)

(2012/C 303/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Gino Trevisanato (εκπρόσωπος: L. Sulfaro, avvocato)

Αναηρεσίβλητη: Επιτροπή

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2011, T-510/11, Trevisanato κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή με αντικείμενο να υποχρεωθεί η Επιτροπή να λάβει θέση επί καταγγελίας που υποβλήθηκε από τον νυν ανααιρεσιόντα — Μη διατύπωση από την Επιτροπή δεσμευτικής γνώμης σχετικά με το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 98/59/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις (EE L 225, σ. 16) — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 111 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Ο G. Trevisanato φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 65 της 3.3.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 4ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Ahmed Ettaghi

(Υπόθεση C-73/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Μη περιγραφή της διαφοράς της κύριας δίκης — Προδήλως απαράδεκτο)

(2012/C 303/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di Pace di Revere

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Ahmed Ettaghi

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Giudice di Pace di Revere — Ερμηνεία των άρθρων 2, 4, 6, 7, 8, 15 και 16 της οδηγίας 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (EE L 348, σ. 98), καθώς και του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα πρόστιμο για την παράνομη είσοδο ή διαμονή αλλοδαπού στην εθνική επικράτεια — Επιτρεπτό του αξιόπλου της παράνομης διαμονής — Δυνατότητα αντικαταστάσεως του προστίμου με άμεση απέλαση για χρονικό διάστημα τουλάχιστον πέντε ετών ή με περιοριστική της ελευθερίας ποινή («permanenza domiciliare») — Υποχρεώσεις των κρατών μελών κατά τη διάρκεια της προθεσμίας μεταφοράς οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη

Διατακτικό

Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Giudice di pace di Revere (Ιταλία), με απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2012, είναι προδήλως απαράδεκτη.

⁽¹⁾ EE C 118 της 21.4.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 4ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Abd Aziz Tam

(Υπόθεση C-74/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Μη περιγραφή της διαφοράς της κύριας δίκης — Προδήλως απαράδεκτο)

(2012/C 303/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di Pace di Revere

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Abd Aziz Tam

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Giudice di Pace di Revere — Ερμηνεία των άρθρων 2, 4, 6, 7, 8, 15 και 16 της οδηγίας 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (EE L 348, σ. 98), καθώς και του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα πρόστιμο για την παράνομη είσοδο ή διαμονή αλλοδαπού στην εθνική επικράτεια — Επιτρεπτό του αξιόπλου της παράνομης διαμονής — Δυνατότητα αντικαταστάσεως του προστίμου με άμεση απέλαση για χρονικό διάστημα τουλάχιστον πέντε ετών ή με περιοριστική της ελευθερίας ποινή («permanenza domiciliare») — Υποχρεώσεις των κρατών μελών κατά τη διάρκεια της προθεσμίας μεταφοράς οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη

Διατακτικό

Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Giudice di pace di Revere (Ιταλία), με απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2012, είναι προδήλως απαράδεκτη.

⁽¹⁾ EE C 118 της 21.4.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 4ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Majali Abdel

(Υπόθεση C-75/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Μη περιγραφή της υποθέσεως της κύριας δίκης — Προδήλως απαράδεκτο)

(2012/C 303/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτών δικαστής

Giudice di Pace di Revere

Ποινική διαδικασία στην κύρια δίκη κατά

Majali Abdel

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Giudice di Pace di Revere — Ερμηνεία των άρθρων 2, 4, 6, 7, 8, 15 και 16 της οδηγίας 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (EE L 348, σ. 98), καθώς και του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα πρόστιμο για την παράνομη είσοδο ή διαμονή αλλοδαπού στην εθνική επικράτεια — Επιτρεπτό του αξιόπλου της παράνομης διαμονής — Δυνατότητα αντικαταστάσεως του

προστίμου με άμεση απέλαση για χρονικό διάστημα τουλάχιστον πέντε ετών ή με περιοριστική της ελευθερίας ποινή («permanenza domiciliare») — Υποχρεώσεις των κρατών μελών κατά τη διάρκεια της προθεσμίας μεταφοράς μιας οδηγίας

Διατακτικό

Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, την οποία ο Giudice di pace di Revere (Ιταλία) υπέβαλε με απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2012, είναι προδήλως अपαράδεκτη.

(¹) EE C 118 της 21.4.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Μαΐου 2012 [αίτηση του Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul General al Poliției Române, Inspectoratul de Poliție al Județului Tulcea κατά Corpul Național al Polițiștilor — Biroul Executiv Central

(Υπόθεση C-134/12) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών — Εκτίμηση του κύρους εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως περί μειώσεως των αποδοχών πλειόνων κατηγοριών δημοσίων υπαλλήλων — Δεν έχει εφαρμογή το δίκαιο της Ένωσης — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2012/C 303/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Constanța

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul General al Poliției Române, Inspectoratul de Poliție al Județului Tulcea

Καθόν: Corpul Național al Polițiștilor — Biroul Executiv Central

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Curtea de Apel Constanța — Ερμηνεία των άρθρων 17, παράγραφος 1, 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 3, της Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών — Επιτρεπτό εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως περί μειώσεως των αποδοχών πλειόνων κατηγοριών δημοσίων υπαλλήλων — Προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας και παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να επιληφθεί της αιτήσεως του Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε με απόφαση της 8ης Φεβρουαρίου 2012.

(¹) EE C 138 της 12.5.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Ιουνίου 2012 [αίτηση του Landesgericht Salzburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — GREP GmbH κατά Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-156/12) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 47 και 51, παράγραφος 1 — Εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης — Προσφυγή κατά αποφάσεως περί κηρύξεως της εκτελεστότητας αποφάσεως που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος και με την οποία διατάσσεται κατάσχεση — Αποτελεσματική ένδικη προστασία — Δικαίωμα προσβάσεως σε δικαστήριο — Ευεργέτημα πενίας — Εθνική ρύθμιση αποκλείουσα την παροχή του ευεργετήματος πενίας σε νομικά πρόσωπα)

(2012/C 303/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Salzburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: GREP GmbH

Καθής: Freistaat Bayern

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Landesgericht Salzburg — Ερμηνεία του άρθρου 51, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, και του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και, επικουρικώς, του άρθρου 43, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (EE 2001, L 12, σ. 1) και του άρθρου 6, παράγραφος 1, της Συμβάσεως για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών — Πεδίο εφαρμογής του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Διαδικασία για την εκτέλεση αποφάσεως που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος — Ευεργέτημα πενίας — Ζήτημα αν επιτρέπεται εθνική ρύθμιση αποκλείουσα την παροχή του εν λόγω δικαιώματος σε νομικά πρόσωπα

Διατακτικό

Η προσφυγή που ασκήθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 43 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, κατά αποφάσεως εκδοθείσας σύμφωνα με τα άρθρα 38 έως 42 του εν λόγω κανονισμού για την κήρυξη της εκτελεστότητας διατάξεως περί κατασχέσεως, με την οποία διατάσσονται συντηρητικές κατασχέσεις, συνιστά εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 51 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, όπως αυτή κατοχυρώνεται με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορεί να καλύπτει το δικαίωμα απαλλαγής από την καταβολή των δικαστικών εξόδων ή/και των εξόδων για την παράσταση δικηγόρου στο πλαίσιο δίκης.

Εντούτοις, στον εθνικό δικαστή εναπόκειται να ελέγξει αν οι προϋποθέσεις για την παροχή του εν λόγω ευεργετήματος συνιστούν περιορισμό του δικαιώματος προσβάσεως στη δικαιοσύνη θιγοντα τον ίδιο τον πυρήνα του, αν κατατείνουν στην επίτευξη θεμιτού σκοπού και αν μεταξύ των χρησιμοποιούμενων μέσων και του επιδιωκόμενου σκοπού υφίσταται εύλογη σχέση αναλογικότητας.

Στο πλαίσιο της εκτίμησης αυτής, ο εθνικός δικαστής μπορεί να λάβει υπόψη το αντικείμενο της διαφοράς, τις εύλογες πιθανότητες νίκης του αιτούντος το ευεργέτημα, το πόσο σοβαρό είναι για τον ίδιο το διακύβευμα, την πολυπλοκότητα της εφαρμοστέας νομοθεσίας και διαδικασίας, καθώς και τη δυνατότητα του αιτούντος το ευεργέτημα να υπερασπισθεί αποτελεσματικά την υπόθεσή του. Για να εκτιμήσει την αναλογικότητα, ο εθνικός δικαστής μπορεί επίσης να λάβει υπόψη το ύψος των δικαστικών εξόδων που πρέπει να προκαταβληθούν και το αν ενδεχομένως συνιστούν ή όχι ανυπερβλήτο εμπόδιο στην πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

Όσον αφορά ειδικότερα τα νομικά πρόσωπα, ο εθνικός δικαστής μπορεί να λάβει υπόψη την κατάσταση τους. Στο πλαίσιο αυτό, μπορεί να συνεκτιμήσει, μεταξύ άλλων, τη μορφή του οικείου νομικού προσώπου και τον κερδοσκοπικό ή μη χαρακτήρα του, καθώς και την οικονομική επιφάνεια των εταιρών ή μετόχων του και το κατά πόσον μπορούν να εξεύρουν τα αναγκαία για την άσκηση της αγωγής ποσά.

(¹) ΕΕ C 194 της 30.6.2012.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Μαΐου 2012 η FLSmidth & Co. A/S κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 6 Μαρτίου 2012 στην υπόθεση T-65/06, FLSmidth & Co. A/S κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-238/12 P)

(2012/C 303/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: FLSmidth & Co. A/S (εκπρόσωποι: M. Dittmer, advokat, J. Ratliff, Barrister, F. Louis, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Στηριζόμενη στα άρθρα 256, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, 263 και 264 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο άρθρο 31 του κανονισμού 1/2003 (¹) και στο άρθρο 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, η FLSmidth & Co. A/S ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση της 6ης Μαρτίου 2012 στην υπόθεση T-65/06,

— να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 30ής Νοεμβρίου 2005 στην υπόθεση COMP/F/38.354, αφορώσα διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, όσον αφορά την FLS, ή, επικουρικώς, να μειώσει το ποσό το οποίο οφείλει να καταβάλει η FLS κατά την απόφαση,

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη του κυρίου αιτήματός της, η FLS προβάλλει δύο λόγους αναίρεσεως, ο δεύτερος εκ των οποίων έχει δύο σκέλη.

— Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διότι δεν εφάρμοσε το ορθό νομικό κριτήριο για τον καταλογισμό της ευθύνης σε μια μητρική εταιρία ομίλου. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να αντλήσει την ορθή νομική συνέπεια από τα αποδεικτικά στοιχεία που της υποβλήθηκαν, δεδομένου δεν συνεπέρανε ότι η FLS ανέτρεψε επιτυχώς το τεκμήριο ευθύνης της μητρικής εταιρίας.

— Το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να ελέγξει αν η Επιτροπή συμμορφώθηκε με την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία υπέχει.

— Η Επιτροπή έσφαλε και δεν συμμορφώθηκε με την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία υπέχει, διότι δεν εξέτασε επαρκώς τα επιχειρήματα και τα αποδεικτικά στοιχεία που της υποβλήθηκαν προκειμένου να ανατραπεί το τεκμήριο της ευθύνης της μητρικής εταιρίας.

— Επιπλέον, η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε προς την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία υπέχει, δεδομένου ότι στην απόφαση δεν εκτίθεται συλλογιστική που να αιτιολογεί την ευθύνη της FLS για το διάστημα από τον Δεκέμβριο του 1990 έως τον Δεκέμβριο του 1991.

Προς στήριξη του επικουρικού της αιτήματος, η FLS προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

— Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διότι παρέλειψε να εφαρμόσει την αρχή της αναλογικότητας κατά την εξέταση της ευθύνης που καταλογίσθηκε στην FLS και, ως εκ τούτου, παρέλειψε να μειώσει αναλόγως την ως άνω ευθύνη.

— Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διότι παρέλειψε να θέσει τέρμα στην άνιση μεταχείριση εκ μέρους της Επιτροπής, η οποία παρέσχε στην Trioplast Industrier AB –και όχι στην FLS– μείωση κατά 30 % βάσει της ανακοινώσεως περί επεικειάς.

— Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διότι εφάρμοσε εσφαλμένως το τμήμα Δ, δεύτερη περίπτωση, της ανακοινώσεως περί επεικειάς, καθόσον δεν χορήγησε μείωση στην FLS με την αιτιολογία ότι αυτή δεν αμφισβήτησε τα πραγματικά περιστατικά. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εφαρμόσει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, διότι δεν έλαβε υπόψη του το γεγονός ότι η Bonar Technical Fabrics έτυχε μείωσεως 10 % για την ίδια τουλάχιστον συμπεριφορά.

— Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, δεδομένου ότι δεν εξέδωσε απόφαση εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης.

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Ιουνίου 2012 η Ryanair Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 28 Μαρτίου 2012 στην υπόθεση T-123/09, Ryanair Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-287/12 P)

(2012/C 303/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ryanair Ltd (εκπρόσωποι: E. Vahida, avocat, και I. -Γ. Μεταξάς-Μαραγκίδης, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ιταλική Δημοκρατία, Alitalia — Compagnia Aerea Italiana SpA

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2012, T-123/09, Ryanair Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κοινοποιηθείσα στην ανααιρεσείουσα στις 29 Μαρτίου 2012,

— να ακυρώσει εν μέρει, σύμφωνα με τα άρθρα 263 και 264 ΣΛΕΕ, την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 12ης Νοεμβρίου 2008, στην υπόθεση κρατικής ενισχύσεως C26/2008 (Δάνειο 300 εκατομμυρίων ευρώ στην Alitalia SpA), στο μέτρο που δεν διατάσσει την ανάκτηση της ενισχύσεως από τον διάδοχο/τους διαδόχους της Alitalia και παρέχει στην Ιταλία επιπλέον χρόνο για να εφαρμόσει την απόφαση αυτή,

— να ακυρώσει, σύμφωνα με τα άρθρα 263 και 264 ΣΛΕΕ ολόκληρη την απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση κρατικής ενισχύσεως N510/2008 (Πώληση των περιουσιακών στοιχείων της Alitalia SpA),

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να φέρει δικαστικά έξοδά της και τα δικαστικά έξοδα της Ryanair,

επικουρικώς,

— να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση και

— να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας και της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η ανααιρεσιβαλλομένη απόφαση πρέπει να αναιρευθεί για τους εξής λόγους:

Όσον αφορά την απόφαση της Επιτροπής της 12ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση κρατικής ενισχύσεως N510/2008 (Πώληση των περιουσιακών στοιχείων της Alitalia SpA):

1) Παράβαση των ουσιαστικών και δικονομικών διατάξεων περί του παραδεκτού. Το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να λάβει υπόψη του της αιτιάσεις της Ryanair κατά του περιεχομένου της αποφάσεως της Επιτροπής και θεώρησε ως αποκλειστικό αντικείμενο της προσφυγής της Ryanair τη διασφάλιση των δικονομικών δικαιωμάτων της.

2) Παράβαση των άρθρων 4 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 (¹). Οι υποχρεώσεις και οι μηχανισμοί εποπτείας που συνόδευαν το μέτρο όπως κοινοποιήθηκε αρχικώς αποτελούσαν τροποποιήσεις και όρους του είδους που προβλέπουν οι αποφάσεις κατ' άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999. Η ανααιρεσείουσα φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο λόγω εσφαλμένου χαρακτηρισμού των υποχρεώσεων και των μηχανισμών εποπτείας ως δεσμεύσεως.

3) Παράβαση του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999, διότι το Γενικό Δικαστήριο αρνήθηκε να επικρίνει την παράλειψη της Επιτροπής να εξετάσει όλα τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του μέτρου εντός του πλαισίου στο οποίο εντάσσονται.

4) Παράβαση του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν όφειλε να εξετάσει εναλλακτικές επιλογές πλην της πωλήσεως των περιουσιακών στοιχείων της Alitalia όπως κοινοποιήθηκε από την Ιταλία. Μη εξετάζοντας αν ένας ιδιώτης επενδυτής θα είχε επιλέξει εναλλακτική λύση, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

5) Άλλες παραλείψεις εφαρμογής του κριτηρίου του επενδυτή υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

6) Παράλειψη εντοπισμού του προσώπου που οφείλει να επιστρέψει την ενίσχυση. Η ανααιρεσείουσα εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο παραγνωρίζοντας την οικονομική συνέχεια μεταξύ της Alitalia και της CAI.

Όσον αφορά την απόφαση της Επιτροπής της 12ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση κρατικής ενισχύσεως N26/2008 (Δάνειο 300 εκατομμυρίων ευρώ στην Alitalia SpA): παράλειψη αιτιολογήσεως της διαπιστώσεως περί απαραδέκτου.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1)

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Ιουνίου 2012 η You-Q BV κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 29ης Μαρτίου 2012 στην υπόθεση T-369/10, You-Q BV κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-294/12 P)

(2012/C 303/22)

Γλώσσα της διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: You-Q BV (εκπρόσωπος: G.S.C.M. van Roeyen, advocaat)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Apple Corps Limited

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Μαρτίου 2012 στην υπόθεση T-369/10,
- να δεχτεί την προσφυγή ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως,
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και την Apple Corps Limited στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε πρωτοδικώς.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη εσφαλμένως και αντιθέτως προς τις επιταγές του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/200 (1) ορισμένα από τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως και ειδικότερα ορισμένα από τα περιεχόμενα στις σκέψεις 9, 12, 14, 17 και 53 πραγματικά περιστατικά. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι στα προγενέστερα σήματα στα οποία στηρίζεται η Apple Corps περιλαμβάνεται και προγενέστερο σήμα φήμης, διότι το Γενικό Δικαστήριο δεν θεμελίωσε την ιδιότητα αυτή και επιπροσθέτως δεν καθόρισε ποιο προγενέστερο σήμα έπρεπε να θεωρηθεί ως σήμα φήμης. Οι εν λόγω κρίσεις του Γενικού Δικαστηρίου είναι εσφαλμένες και παραβιάζουν την αρχή της σαφήνειας. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε δεόντως υπόψη τη «φύση των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωρισθεί καθένα από τα συγκρουόμενα σήματα, περιλαμβανομένων τόσο του βαθμού εγγύτητας ή ετερότητας των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών όσο και του ενδιαφερόμενου κοινού» ως παράγοντα που πρέπει να συνεκτιμηθεί, κατά την απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, C-252/07, Intel Corporation (Συλλογή 2008, σ. I-8823).

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως η ανααιρεσείουσα προβάλλει εννέα αιτιάσεις κατά της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, οι οποίες στηρίζονται στο σύνολό τους σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009. Πρώτον, η ανααιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε εσφαλμένως, με τις σκέψεις 24, 55, 56, 57 και 58, το ζήτημα της ομοιότητας των προϊόντων και υπηρεσιών και το ζήτημα του διακριτικού χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων. Δεύτερον, η ανααιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι, με τη σκέψη 26 της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αποσύνδεσε, κατά παρά-

βαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, την προστασία που προβλέπει το εν λόγω άρθρο από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία έχει καταχωρισθεί το σήμα φήμης και από τις λοιπές προϋποθέσεις προστασίας που προβλέπει το άρθρο αυτό (πρόκληση βλάβης στον διακριτικό χαρακτήρα ή στη φήμη του προγενέστερου σήματος, και προσπορισμό αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του εν λόγω σήματος). Τρίτον, η ανααιρεσείουσα αμφισβητεί την περιεχόμενη στις σκέψεις 31 και 54 της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως κρίση ότι ο διακριτικός χαρακτήρας και η φήμη των προγενέστερων σημάτων έπρεπε να εξεταστούν υπό το πρίσμα του τρόπου κατά τον οποίο το κοινό αντιλαμβάνεται το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, καθόσον στην παράγραφο 39 του δικογράφου της προσφυγής της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου υποστηρίζει ότι «πρέπει, περαιτέρω, να σημειωθεί ότι το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως δεν καθόρισε, όπως όφειλε, το κοινό του οποίου η αντίληψη έπρεπε να ληφθεί υπόψη για την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα και της φήμης του προγενέστερου σήματος. Κατά την άποψη της Intel, το εν λόγω κοινό έπρεπε να είναι οι καταναλωτές των προϊόντων και υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε το προγενέστερο σήμα». Τέταρτον, η ανααιρεσείουσα αμφισβητεί την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου ότι το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε ότι το οικείο κοινό, κατά του οποίου την αντίληψη τα προγενέστερα σήματα χαίρουν φήμης, είναι το ευρύ κοινό. Πέμπτον, η ανααιρεσείουσα αμφισβητεί την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου ότι, κατά την άποψη της You-Q, η ύπαρξη φήμης πρέπει να θεμελιώνεται βάσει της αντίληψης του κοινού που αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, δηλαδή βάσει της αντίληψης εξειδικευμένου κοινού και αμφισβητεί, περαιτέρω, κρίσεις του Γενικού Δικαστηρίου σχετικές με το οικείο κοινό, και ειδικότερα αλληλοκαλύψεις όσον αφορά το οικείο κοινό που δεν μπορούν να αποτελέσουν παράγοντα εκτιμήσεως της φήμης ενός προγενέστερου σήματος. Έκτον, η ανααιρεσείουσα αμφισβητεί την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να θεμελιωθεί η τεράστια ή πολύ σημαντική φήμη όσον αφορά τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες. Έβδομον, η ανααιρεσείουσα αμφισβητεί την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την ομοιότητα των σημείων. Όγδοον, η ανααιρεσείουσα αμφισβητεί την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εφαρμογή του κριτηρίου της σφαιρικής εκτιμήσεως, και τους σχετικούς παράγοντες που περιλαμβάνει το εν λόγω κριτήριο για τη θεμελίωση του απαιτούμενου συνδέσμου. Τέλος, η ανααιρεσείουσα αμφισβητεί την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εφαρμογή και ερμηνεία της προϋποθέσεως του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 περί προσπορισμού αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 29 Ιουνίου 2012 — UPC Telekabel Wien GmbH κατά Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH

(Υπόθεση C-314/12)

(2012/C 303/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: UPC Telekabel Wien GmbH

Αναιρεσίβλητες: Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29/EK (οδηγία για την κοινωνία της πληροφορίας) να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι πρόσωπο το οποίο διαθέτει προστατευόμενα αντικείμενα στο Διαδίκτυο χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου (άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας για την κοινωνία της πληροφορίας) χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες των φορέων παροχής πρόσβασης, πελάτες των οποίων είναι τα πρόσωπα που αποκτούν πρόσβαση στα εν λόγω αντικείμενα;

2) Σε περίπτωση που δοθεί αρνητική απάντηση στο πρώτο ερώτημα:

Η αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση (άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας για την κοινωνία της πληροφορίας) και η μεταβατική και παρεπόμενη αναπαραγωγή (άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας για την κοινωνία της πληροφορίας) επιτρέπονται μόνον όταν το πρωτότυπο της αναπαραγωγής έχει αναπαράχθει, διανεμηθεί ή διατεθεί στο κοινό νομίμως;

3) Σε περίπτωση που δοθεί καταφατική απάντηση στο πρώτο ή στο δεύτερο ερώτημα με αποτέλεσμα να πρέπει να διαταχθεί, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 3, της οδηγίας για την κοινωνία της πληροφορίας, η λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά του φορέα που παρέσχε πρόσβαση στον χρήστη:

Συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης, ιδίως στο πλαίσιο της αναγκαίας σταθμίσεως μεταξύ των θεμελιωδών δικαιωμάτων των εμπλεκόμενων, η επιβολή στον φορέα παροχής πρόσβασης μιας γενικής απαγορεύσεως (δηλαδή, χωρίς διαταγή λήψης συγκεκριμένων μέτρων) ώστε να μην επιτρέπεται να καθιστά δυνατή την πρόσβαση των πελατών του σε συγκεκριμένο ιστότοπο στον οποίο διατίθεται αποκλειστικώς ή ως επί το πλείστον περιεχόμενο χωρίς τη συγκατάθεση των δικαιούχων του, εάν οι ποινές που προβλέπονται σε περίπτωση παραβιάσεως της εν λόγω απαγορεύσεως δεν επιβάλλονται στον φορέα παροχής πρόσβασης εφόσον αυτός αποδείξει ότι είχε λάβει ούτως ή άλλως κάθε εύλογο μέτρο;

4) Σε περίπτωση που δοθεί αρνητική απάντηση στο τρίτο ερώτημα:

Συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης, ιδίως στο πλαίσιο της αναγκαίας σταθμίσεως μεταξύ των θεμελιωδών δικαιωμάτων των εμπλεκόμενων, η επιβολή στον φορέα παροχής πρόσβασης της υποχρέωσης να λάβει συγκεκριμένα μέτρα προκειμένου να δυσχεράνει την πρόσβαση των πελατών του σε ιστότοπο με περιεχόμενο το οποίο διατίθεται παρανόμως, εφόσον τα μέτρα αυτά απαιτούν σημαντική δαπάνη, ενώ είναι δυνατόν να καταστρατηγηθούν χωρίς ιδιαίτερες τεχνικές γνώσεις;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το **Handelsgericht Wien** (Αυστρία) στις 9 Ιουλίου 2012 — **Novontech-Zala Kft** κατά **LOGICDATA Electronic & Software Entwicklungs GmbH**

(Υπόθεση C-324/12)

(2012/C 303/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Handelsgericht Wien (Αυστρία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα και καθής η αίτηση πρωτοδίκως: Novontech-Zala Kft

Εφεσίβλητη και αιτούσα πρωτοδίκως: LOGICDATA Electronic & Software Entwicklungs GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Θεμελιώνει υπαιτιότητα του καθού, κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής⁽¹⁾, το γεγονός ότι ο πληρεξούσιος δικηγόρος του δεν τήρησε την προβλεπόμενη σχετικώς προθεσμία για την προβολή αντιρρήσεων κατά της εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής;

2) Μπορεί, σε περίπτωση που θεωρηθεί ότι η υπαίτια συμπεριφορά του δικηγόρου δεν συνιστά προσωπική υπαιτιότητα του καθού, η εσφαλμένη καταχώριση της ημερομηνίας εκπνοής της προθεσμίας εκ μέρους του δικηγόρου που είχε επιφορτιστεί με την προβολή αντιρρήσεων κατά της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής να ερμηνευθεί ως έκτακτη περίπτωση υπό την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 20, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2006;

⁽¹⁾ ΕΕ L 399, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το **Finanzgericht Düsseldorf** (Γερμανία) στις 10 Ιουλίου 2012 — **Rita van Caster, Patrick van Caster** κατά **Finanzamt Essen-Süd**

(Υπόθεση C-326/12)

(2012/C 303/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Rita van Caster, Patrick van Caster

Καθού: Finanzamt Essen-Süd

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει η κατ' αποκοπή φορολόγηση των εισοδημάτων από τα λεγόμενα «αδιαφανή» (ημεδαπά και) αλλοδαπά αμοιβαία κεφάλαια, την οποία προβλέπει το άρθρο 6 του Investmentsteuergesetz (γερμανικού νόμου για τη φορολόγηση των εισοδημάτων από επενδύσεις), στο κοινοτικό δίκαιο (άρθρο 56 ΕΚ) ως συγκαλυμμένος περιορισμός της ελεύθερης κίνησης των κεφαλαίων (άρθρο 58, παράγραφος 3, ΕΚ);

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 11 Ιουλίου 2012 — Ralf Schmid (ως σύνδικος στη διαδικασία αφερεγγυότητας που αφορά τα περιουσιακά στοιχεία της Aletta Zimmermann) κατά Lilly Hertel

(Υπόθεση C-328/12)

(2012/C 303/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων και αναιρεσείων: Ralf Schmid (ως σύνδικος στη διαδικασία αφερεγγυότητας που αφορά τα περιουσιακά στοιχεία της Aletta Zimmermann)

Εναγόμενη και αναιρεσίβλητη: Lilly Hertel

Προδικαστικό ερώτημα

Υποβάλλεται το ακόλουθο ερώτημα για την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας⁽¹⁾:

Έχουν τα δικαστήρια του κράτους μέλους εντός του οποίου κινήθηκε η διαδικασία αφερεγγυότητας που αφορά τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη, αρμοδιότητα να επιληφθούν αγωγής πτωχευτικής ανακλήσεως κατά εναγόμενου που δεν έχει την κατοικία του ή την καταστατική του έδρα στην επικράτεια του κράτους μέλους;

⁽¹⁾ ΕΕ L 160, σ. 1.

Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-335/12)

(2012/C 303/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: A. Caeiros)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι, επειδή οι πορτογαλικές αρχές αρνήθηκαν να θέσουν στη διάθεσή της ποσό 785 078,50 ευρώ για δικαιώματα αφορώντα μη εξαχθέντα πλεονάσματα ζάχαρης, κατόπιν της προσχώρησεως της Πορτογαλίας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, η Πορτογαλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 10 της Συνθήκης ΕΚ, το άρθρο 254 της Πράξης Προσχώρησης⁽¹⁾, το άρθρο 7 της απόφασης 85/257/ΕΟΚ, Ευρατόμ⁽²⁾, τα άρθρα 4, 7 και 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) 579/86⁽³⁾, 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1697/79⁽⁴⁾ και τα άρθρα 2, 11 και 17 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89⁽⁵⁾.

— να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με τις παρασχεθείσες από τις πορτογαλικές αρχές πληροφορίες, η επιχείρηση William Hinton & Sons δεν είχε προσκομίσει αποδείξεις για την εξαγωγή των πλεονασματικών αποθεμάτων ζάχαρης που είχε στην κατοχή της. Οι εν λόγω αρχές γνωστοποίησαν, στις 3 Δεκεμβρίου 1990, στην παραπάνω επιχείρηση ότι όφειλε πρόσθετο ποσό 785 078,50 ευρώ. Κατά της αποφάσεως αυτής η επιχείρηση άσκησε προσφυγή στο Supremo Tribunal Administrativo (STA), το οποίο υπέβαλε προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο. Το τελευταίο εξέδωσε, στις 11 Οκτωβρίου 2001, διάταξη στην υπόθεση C-30/00⁽⁶⁾, William Hinton & Sons, όπου αναφέρει ότι τα ερωτήματα αυτά «ανέκυψαν κατά την εκδίκαση διαφοράς μεταξύ της εταιρίας William Hinton & Sons Lda (...) και της Fazenda Pública, αντικείμενο της οποίας είναι η εκ των υστέρων είσπραξη εισφορών επί του πλεονασματικού αποθέματος ζάχαρης που κατείχε η William Hinton». Στις 8 Μαΐου 2002, το STA ακύρωσε την εκκαθαριστική πράξη του συμπληρωματικού ποσού, διότι η κοινοποίησή του είχε γίνει σε χρόνο κατά τον οποίο είχε ήδη παραγραφεί.

Η μεταγενέστερη νομολογία του Δικαστηρίου, ήτοι οι αποφάσεις της 7ης Δεκεμβρίου 2004 στην υπόθεση T-240/02, Koninklijke Coöperatie Cosun κατά Επιτροπής, και της 26ης Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση C-68/05 P, Koninklijke Coöperatie Cosun κατά Επιτροπής, φαίνεται να δικαιολογεί το συμπέρασμα ότι το προαναφερθέν ποσό των 785 078,50 ευρώ δεν μπορεί να εξακολουθήσει να χαρακτηρίζεται ως «εισφορά», όπως το είχε χαρακτηρίσει η διάταξη του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-30/00, μπορεί όμως να εξακολουθήσει να χαρακτηρίζεται ως «ίδιο πόρο» των Κοινοτήτων.

Πράγματι, παρ' όλων ότων η νομολογία αυτή αναφέρεται στην είσπραξη ποσού βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2670/81⁽⁷⁾, διότι ορισμένη ποσότητα ζάχαρης Γ δεν είχε εξαχθεί εκτός Κοινότητας, γεγονός παραμένει ότι το γενεσιουργό αίτιο της είσπραξης εκείνου του ποσού είναι κατ' ουσίαν το ίδιο με το γενεσιουργό αίτιο της εισπράξεως του ποσού που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 579/86, που αφορά την παρούσα υπόθεση και που ορίζει ότι για τις ποσότητες ζάχαρης που υπερβαίνουν το απόθεμα μεταφοράς και οι οποίες δεν έχουν εξαχθεί εκτός Κοινότητας εισπράττεται ποσό, διότι, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, οι ποσότητες αυτές θεωρούνται ως διατεθεισες εντός της εσωτερικής αγοράς της Κοινότητας.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 της αποφάσεως 85/257, συνιστούν ίδιοι πόρους τα έσοδα που προέρχονται από εισφορές και άλλα δικαιώματα που προβλέπονται στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης των αγορών (ΚΟΑ) στον τομέα της ζάχαρης.

Το άρθρο 254 της Πράξης Προσχώρησης δείχνει ότι το παραπάνω ποσό εντάσσεται στο πλαίσιο της ΚΟΑ της ζάχαρης. Η διάταξη αυτή ορίζει ότι τα αποθέματα προϊόντων που έπρεπε να εξαλειφθούν από την Πορτογαλική Δημοκρατία και με δαπάνη της είναι όσα υπερβαίνουν την ποσότητα που μπορεί να θεωρηθεί ότι αντιπροσωπεύει κανονικό απόθεμα μεταφοράς και ότι «η έννοια του κανονικού αποθέματος αναφοράς ορίζεται για κάθε προϊόν σε συνάρτηση με τα ιδιαίτερα κριτήρια και στόχους κάθε κοινής οργάνωσης αγοράς», δηλαδή, στην περίπτωση της ζάχαρης, η «έννοια του κανονικού αποθέματος αναφοράς» έπρεπε να ορίζεται βάσει κριτηρίων προσιδιαζόντων στην ΚΟΑ της ζάχαρης. Επομένως, η κοινοτική ρύθμιση σχετικά με την εξάλειψη των αποθεμάτων ζάχαρης εντάσσεται στο πλαίσιο της ΚΟΑ της ζάχαρης.

Βάσει του άρθρου 258, παράγραφος 3, της Πράξης Προσχώρησης, ο κανονισμός 3771/85 (8) θέσπισε, «τους γενικούς κανόνες για την εφαρμογή του άρθρου 254 της Πράξης προσχώρησης», όρισε την έννοια των «προϊόντων που βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία στο πορτογαλικό έδαφος», όρισε ότι «οι λεπτομέρειες εφαρμογής [του]» θα εθεωρούντο «σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται [...] στα αντίστοιχα άρθρα των άλλων κανονισμών που αφορούν την κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών» και ότι «οι λεπτομέρειες εφαρμογής [...] αφορούν κυρίως: [...] τις λεπτομέρειες διάθεσης των πλεονασμάτων» και ότι οι εν λόγω λεπτομέρειες εφαρμογής «μπορούν να προβλέπουν: [...] είσπραξη [επιβάρυνσης], στην περίπτωση κατά την οποία κάποιος ενδιαφερόμενος δεν τηρεί τις λεπτομέρειες διαθέσεων των πλεονασμάτων».

Ο κανονισμός 579/86 της Επιτροπής, ο οποίος θέσπισε τις διατάξεις σχετικά με τα αποθέματα προϊόντων του τομέα της ζάχαρης που ευρίσκοντο στην Πορτογαλία την 1η Μαρτίου 1986, εκδόθηκε από την Επιτροπή βάσει του κανονισμού 3771/85 και βάσει του κανονισμού 1785/81, που θεσπίζει την ΚΟΑ ζάχαρης. Το γεγονός ότι ο κανονισμός που θεσπίζει την ΚΟΑ στον τομέα της ζάχαρης αποτελεί μία από τις νομικές βάσεις του κανονισμού 579/86 δείχνει ότι διατάξεις αυτού του τελευταίου και, κατά συνέπεια, το προαναφερθέν ποσό εντάσσονται στο πλαίσιο της ΚΟΑ ζάχαρης.

Το προαναφερθέν ποσό των 785 078,50 ευρώ δύναται να χαρακτηριστεί ως «ίδιοι πόροι» των Κοινοτήτων κατά την έννοια του άρθρου 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της απόφασης 85/257, διότι αποτελεί έσοδο προερχόμενο από «άλλα δικαιώματα που προβλέπονται στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης των αγορών στον τομέα της ζάχαρης» απορρέον από το ειδικό καθεστώς που θεσπίστηκε για την Πορτογαλική Δημοκρατία κατά την προσχώρηση του κράτους μέλους αυτού, ήτοι ποσό που θα έπρεπε να είχαν εισπράξει οι πορτογαλικές αρχές βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 579/86.

Ο κανονισμός 3771/85 αναφέρει, στο άρθρο 1, ότι «θεσπίζει τους γενικούς κανόνες για την εφαρμογή του άρθρου 254 της πράξης προσχώρησης» και, στη δεύτερη περίπτωση του εδαφίου β' της παραγράφου 1 του άρθρου 3, ορίζει ότι «θεωρούνται ως προϊόντα που βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία στο πορτογαλικό έδαφος: [...] τα προϊόντα [...] που εισάγονται στη Πορτογαλία, για τα οποία τηρήθηκαν οι τελωνειακές διατυπώσεις και εισπράχθηκαν οι απαιτητοί δασμοί και φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδύναμου αποτελέσματος στην Πορτογαλία και για τα οποία δεν έχει γίνει ολική

ή μερική επιστροφή αυτών των δασμών και φορολογικών επιβαρύνσεων». Η δεύτερη περίπτωση του εδαφίου β' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του κανονισμού 3771/85 αφορά όλα «τα προϊόντα που εισάγονται στη Πορτογαλία», περιλαμβάνοντας, επομένως, και τα προερχόμενα από τα λοιπά κράτη μέλη.

Επομένως, η ζάχαρη που προερχόταν από τη Δανία μπορούσε και έπρεπε να συμπεριληφθεί στον υπολογισμό των αποθεμάτων ζάχαρης που ευρίσκοντο σε ελεύθερη κυκλοφορία στο πορτογαλικό έδαφος στις 1.3.1986. Οι πορτογαλικές αρχές θεωρούν ότι, έστω και αν, υπό τις υπό κρίση περιστάσεις, η Δανία εθεωρείτο ως τρίτη χώρα, η ποσότητα ζάχαρης (796 821 kg) που εισήχθη με το «Δελτίο εισαγωγής αριθ. 246» δεν έπρεπε να συμπεριληφθεί στον υπολογισμό αυτών των αποθεμάτων, διότι, κατ' αυτές, η επίδικη ζάχαρη δεν ευρισκόταν σε ελεύθερη κυκλοφορία την 1η Μαρτίου 1986.

Η Επιτροπή δεν συμφωνεί με την άποψη αυτή, διότι το Tribunal Tributário de Segunda Instância, με την απόφασή του της 26ης Μαρτίου 1996, έκρινε ότι από τα αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά προκύπτει ότι αυτή η ποσότητα ζάχαρης εκτελωνίστηκε στις 27 Φεβρουαρίου 1986, οπότε και επετράπη η θέση της σε ελεύθερη κυκλοφορία και η θέση της σε κατανάλωση.

Η απόφαση 85/257 και οι αποφάσεις που ακολούθως την αντικατέστησαν, καθώς και ο κανονισμός 1552/89, που ορίζει πώς οι «ίδιοι πόροι» τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής, δεν εξαρτούν τη θέση των ιδίων πόρων στη διάθεση της Επιτροπής από εγγραφή τους στον κοινοτικό προϋπολογισμό. Τα άρθρα 371 και 372 της Πράξεως Προσχώρησης προσαρμόζουν την εφαρμογή της απόφασης 85/257 στην ειδική κατάσταση που προκύπτει από την προσχώρηση της Πορτογαλίας και δεν εμποδίζουν να χαρακτηρίζονται ως ίδιοι πόροι τα έσοδα που προέρχονται από το ποσό που ορίζεται βάσει του εδαφίου α' της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του κανονισμού 579/86, ήτοι συγκεκριμένα 785 078,50 ευρώ.

Ο χαρακτηρισμός ενός ποσού ως ιδίων πόρων των Κοινοτήτων προκύπτει από την κοινοτική νομοθεσία και ειδικότερα από την απόφαση 85/257. Ο χαρακτηρισμός τον οποίο δίδουν τα κράτη μέλη δεν ασκεί επιρροή.

Σύμφωνα με τη νομολογία, δεν είναι αναγκαίο να αποδειχθεί ότι η απώλεια ιδίων πόρων προήλθε εκ σφάλματος ή από τον α' ή β' κλάδο των εθνικών αρχών. Αρκεί το ότι, κατόπιν οριστικής απόφασης του STA, κρίθηκε ότι ο οφειλέτης δεν υπεχρεούτο να πληρώσει τα δικαιώματα και ότι το γεγονός αυτό συναρτάτο ευθέως προς το ότι στις αρχές του 1990 οι πορτογαλικές αρχές έδρασαν εκπροθέσμως. Το Δικαστήριο επικύρωσε τη θέση αυτή της Επιτροπής με την απόφασή του της 15ης Νοεμβρίου 2005, στην υπόθεση C-392/02, Επιτροπή κατά Δανίας.

Η απόφαση του STA της 8ης Μαΐου 2002 επιβεβαιώνει ότι η θέση της Επιτροπής είναι νομικώς ορθή, ότι δηλαδή το ύψος της οφειλής δεν κοινοποιήθηκε εμπροθέσμως στον οφειλέτη, ήτοι εντός τριετίας,

ότι, για τον λόγο αυτόν, η είσπραξη της δεν κατέστη δυνατή και ότι, κατά συνέπεια, δεν μπόρεσαν να τεθούν οι ίδιοι πόροι στη διάθεση της Επιτροπής.

- (¹) Πράξη για τους όρους προσχώρησης του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και για τις προσαρμογές των Συνθηκών (ΕΕ 1985, L 302, σ. 23).
- (²) Απόφαση 85/257/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1985, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ 1985, L 128, σ. 15).
- (³) Κανονισμός (ΕΟΚ) 579/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, για τη θέσπιση των διατάξεων σχετικά με τα αποθέματα προϊόντων του τομέα της ζάχαρης που βρίσκονται, την 1η Μαρτίου 1986, στην Ισπανία και την Πορτογαλία (ΕΕ 1986, L 57, σ. 21).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1697/79 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1979, περί της εκ των υστέρων εισπράξεως εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που δεν κατέστησαν απαιτητοί από τον φορολογούμενο, για εμπορεύματα που διασαφ[ή]θηκαν σε τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο την υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/007, σ. 254).
- (⁵) Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (1989, L 155, σ. 1).
- (⁶) Συλλογή 2001, σ. I-7511.
- (⁷) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2670/81 της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 1981, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής για την εκτός ποσοτώσεως παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ 1981, L 262, σ. 14).
- (⁸) Κανονισμός (ΕΟΚ) 3771/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για τα αποθέματα γεωργικών προϊόντων που βρίσκονται στην Πορτογαλία (ΕΕ 1985, L 362, σ. 21).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van Koophandel te Gent (Βέλγιο) στις 19 Ιουλίου 2012 — Euronics Belgium CVBA κατά Kamera Express BV και Kamera Express Belgium BVBA

(Υπόθεση C-343/12)

(2012/C 303/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van Koophandel te Gent

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Euronics Belgium CVBA

Εναγόμενες: Kamera Express BV και Kamera Express Belgium BVBA

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι το άρθρο 101 του wet betreffende de marktpraktijken en consumentenbescherming, το οποίο σκοπεύει, μεταξύ άλλων, να προστατεύσει τα συμφέροντα των καταναλωτών και έχει ως εξής:

«§ 1. Απαγορεύεται σε κάθε επιχείρηση να προσφέρει προς πώληση ή να πωλεί με ζημιά αγαθά.

Ως πώληση με ζημιά θεωρείται κάθε πώληση σε τιμή που δεν είναι τουλάχιστον ίση με την τιμή στην οποία η επιχείρηση αγόρασε το αγαθό ή την οποία η επιχείρηση θα έπρεπε να καταβάλει κατά τον ανεφοδιασμό της, μετά από αφαίρεση των τυχόν μειώσεων που χορηγήθηκαν και οριστικά αποκτήθηκαν. Για να καθοριστεί η

ύπαρξη πωλήσεως με ζημιά, δεν λαμβάνονται υπόψη μειώσεις που χορηγήθηκαν, είτε αποκλειστικά είτε όχι, σε αντάλλαγμα δεσμεύσεων της επιχείρησης άλλων από την αγορά αγαθών»,

αντίθετο προς την οδηγία 2005/29/ΕΚ (¹) επειδή το άρθρο αυτό απαγορεύει την πώληση με ζημιά ενώ, απ' ό,τι φαίνεται, η εν λόγω οδηγία δεν απαγορεύει τέτοια πρακτική πωλήσεως και είναι δυνατόν ο βελγικός νόμος να είναι αυστηρότερος από αυτό που προβλέπει η οδηγία, πράγμα που απαγορεύεται από το άρθρο 4 της οδηγίας 2005/29/ΕΚ;

- (¹) Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ και 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149, σ. 22).

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Ιουλίου 2012 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-529/09, Sophie in 't Veld κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-350/12 P)

(2012/C 303/29)

Γλώσσα της διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: P. Berman, B. Driessen, Cs. Fekete)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Sophie in 't Veld, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Το ανααιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρτήσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου,

— να αποφανθεί οριστικώς επί των ζητημάτων που εγείρονται με την ασκηθείσα αίτηση αναίρεσης,

και

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στην υπόθεση T-529/09 στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο πρωτοδίκως και στο πλαίσιο της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η εν λόγω αίτηση αναίρεσης αφορά την ερμηνεία των εξαιρέσεων σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος στον τομέα των διεθνών σχέσεων και την προστασία των νομικών γνωμοδοτήσεων. Οι εξαιρέσεις αυτές προβλέπονται αντιστοίχως στο μεν άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση ως απόλυτη εξαίρεση από το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού, στο δε άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (¹) ως σχετική εξαίρεση από το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού.

Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, ερμηνεύοντας τις εν λόγω εξαιρέσεις, υπέπεσε σε τέσσερα σφάλματα.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι μια διαφωνία ως προς την επιλογή της νομικής βάσεως δεν μπορεί να διακυβεύσει τα συμφέροντα της ΕΕ στις διεθνείς σχέσεις. Οι διαφορές μεταξύ των θεσμικών οργάνων σχετικά με την αρμοδιότητα της Ένωσης και την επιλογή νομικής βάσεως συνδέονται στενά με διαφωνίες ως προς το περιεχόμενο των διεθνών συμβάσεων. Οι διαφορές σχετικά με τις αρμοδιότητες των θεσμικών οργάνων μπορούν, επίσης, να επηρεάσουν τη διαπραγματευτική θέση της ΕΕ, να έχουν επιπτώσεις στην αξιοπιστία της ως διαπραγματευόμενης και να διακυβεύσουν το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένο κανόνα ελέγχου και υποκατέστησε την εκτίμηση του Συμβουλίου με τη δική του σχετικά με τη σημασία του οικείου εγγράφου για τις διεθνείς σχέσεις. Όσον αφορά την προστασία του δημοσίου συμφέροντος στον τομέα των διεθνών σχέσεων, κατά τον εν λόγω δικαστικό έλεγχο πρέπει να αναγνωρίζεται «ευρεία ευχέρεια» στο οικείο όργανο αντί να απαιτείται η απόδειξη «πραγματικής και συγκεκριμένης βλάβης». Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, προβαίνοντας σε πλήρη έλεγχο της αιτιολογίας του Συμβουλίου, στο πλαίσιο του οποίου εφάρμοσε τον κανόνα περί «πραγματικής και συγκεκριμένης βλάβης» υποκαθιστώντας, συνεπώς, την εκτίμηση του Συμβουλίου με τη δική του σχετικά με τις συνέπειες της δημοσιοποίησης του εγγράφου στην εξωτερική πολιτική.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, παραλείποντας να εκτιμήσει το ευαίσθητο περιεχόμενο της αιτούμενης νομικής γνωμοδότησεως και τις συγκεκριμένες περιστάσεις που επικρατούσαν όταν ζητήθηκε η παροχή προσβάσεως. Το αντικείμενο της νομικής γνωμοδότησεως αφορά ευαίσθητες διεθνείς διαπραγματεύσεις, οι οποίες βρίσκονταν σε εξέλιξη κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως παροχής προσβάσεως, κατά τον οποίο, αφενός, διακυβούνταν ουσιώδη και ζωτικά συμφέροντα στον τομέα της υπερατλαντικής συνεργασίας για την πρόληψη και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και της χρηματοδοτήσεώς της και, αφετέρου, το ζήτημα της επιλογής της νομικής βάσεως που πραγματεύεται η νομική γνωμοδότηση αποτελούσε αντικείμενο διαφωνίας μεταξύ των οργάνων. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τα εν λόγω συγκεκριμένα χαρακτηριστικά της νομικής γνωμοδότησεως.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο εξομοίωσε εσφαλμένως, κατά την εφαρμογή του κανόνα του υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, τη διαπραγμάτευση και σύναψη μιας διεθνούς συμβάσεως με τις νομοθετικές δραστηριότητες των οργάνων. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη σημαντικές διαφορές μεταξύ της διαπραγματεύσεως διεθνών συμβάσεων, κατά την οποία η συμμετοχή του κοινού είναι αναγκαίως περιορισμένη λόγω των εμπλεκόμενων στρατηγικών και τακτικών συμφερόντων, και της συνάψεως και επικυρώσεως των εν λόγω συμβάσεων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία) την 1η Αυγούστου 2012 — Miguel Fradera Torredemer κ.λπ. κατά Corporación Uniland, S.A.

(Υπόθεση C-364/12)

(2012/C 303/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσέοντες: Miguel Fradera Torredemer, Maria Teresa Torredemer Marcet, Enrique Fradera Ohlsen και Alicia Fradera Torredemer

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Corporación Uniland, S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με το άρθρο 101 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 81 της Συνθήκης ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο της 10) και με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ κανονιστική ρύθμιση όπως το νομοθετικό διάταγμα 1373/2003 της 7ης Νοεμβρίου 2003 περί καθορισμού πίνακα αμοιβών των δικηγόρων, κατά την οποία η αύξηση ή η μείωση του κατώτατου ορίου των δικηγορικών αμοιβών δεν μπορεί να υπερβεί το 12 %, εφόσον δεν είναι δυνατό για τις αρχές του κράτους μέλους, περιλαμβανομένων των δικαστηρίων του, να μην εφαρμόσουν τις κατώτατες τιμές που προβλέπει ο εκ του νόμου καθορισθείς πίνακας αμοιβών σε εξαιρετικές περιπτώσεις;
- 2) Εμπίπτει στην έννοια των εξαιρετικών περιστάσεων, στο πλαίσιο της εφαρμογής του επίδικου πίνακα χωρίς παράλληλη εφαρμογή των κατώτατων ορίων που αυτός προβλέπει, η σημαντική δυσαναλογία μεταξύ των εργασιών που έχει πραγματοποιήσει ο δικηγόρος και του ύψους της αμοιβής που μπορεί να εισπράξει βάσει του πίνακα αμοιβών;
- 3) Συνάδει με το άρθρο 56 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 49 ΕΚ) η κανονιστική ρύθμιση που διέπει τις αμοιβές των δικηγόρων, ήτοι το νομοθετικό διάταγμα 1373/2003 της 7ης Νοεμβρίου 2003;
- 4) Πληροί η κανονιστική αυτή ρύθμιση τις επιταγές αναγκαιότητας και αναλογικότητας που θέτει το άρθρο 15, παράγραφος 3, της οδηγίας 2006/123/ΕΚ (¹);
- 5) Εμπίπτει στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, το οποίο κατοχυρώνει το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, το δικαίωμα αποτελεσματικής έννομης προστασίας του ενδιαφερομένου σε περίπτωση που η καθορισθείσα αμοιβή δικηγόρου αποβαίνει δυσανάλογα υψηλή ή δεν αντιστοιχεί στην πραγματοποιηθείσα εργασία;

6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: συνάδου με το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών οι διατάξεις του *Ley de Enjuiciamiento Civil de España* που δεν επιτρέπουν στον διάδικο ο οποίος καταδικάστηκε στα δικαστικά έξοδα να αμφισβητήσει το ποσό της δικηγορικής αμοιβής διότι θεωρεί ότι είναι υπερβολικά υψηλό και ότι δεν αντιστοιχεί στην πραγματοποιηθείσα εργασία;

(¹) Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376, σ. 36).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 3 Αυγούστου 2012 — Thomas Pringle κατά Ιρλανδικής Κυβερνήσεως, Ιρλανδίας και Attorney General

(Υπόθεση C-370/12)

(2012/C 303/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Thomas Pringle

Αναρρεσιβαλλόμενοι: Ιρλανδική Κυβέρνηση, Ιρλανδία και Attorney General

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Ερωτάται αν είναι έγκυρη η απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου 2011/199/ΕΕ της 25ης Μαρτίου 2011 (¹):

— και, λαμβανομένης υπόψη της κατά το άρθρο 48, παράγραφος 6, ΣΕΕ προσφυγής στην απλοποιημένη διαδικασία αναθεώρησης, αν ειδικότερα η προταθείσα τροποποίηση του άρθρου 136 ΣΛΕΕ επάγεται διεύρυνση των ανατεθειμένων στην Ένωση βάσει των Συνθηκών αρμοδιοτήτων

— και, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου της προταθείσας τροποποιήσεως, αν ειδικότερα επάγεται παραβίαση των Συνθηκών ή των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης.

2) Λαμβάνοντας υπόψη

— τα άρθρα 2 και 3 ΣΕΕ και τις πρόνοιες του τίτλου VIII του τρίτου μέρους της ΣΕΕ, ειδικότερα δε τα άρθρα 119, 120, 121, 122, 123, 125, 126 και 127 ΣΛΕΕ,

— την αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης στον τομέα της νομισματικής πολιτικής, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των εμπιστοσύνης στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ διεθνών συμφωνιών,

— την αρμοδιότητα της Ένωσης να συντονίζει την οικονομική πολιτική, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και με τον τίτλο VIII του τρίτου μέρους της ΣΛΕΕ,

— τις εξουσίες και την αποστολή των θεσμικών οργάνων της Ένωσης σύμφωνα με τις τιθέμενες στο άρθρο 13 ΣΕΕ αρχές,

— την αρχή της κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ καλόπιστης συνεργασίας,

— τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων της γενικής αρχής της αποτελεσματικής ένδικης προσφυγής και του δικαιώματος για πραγματική ένδικη προσφυγή δυνάμει του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και τη γενική αρχή της ασφαλείας δικαίου,

θεμελιώνει κράτος μέλος, νόμισμα του οποίου είναι το ευρώ, το δικαίωμα να συνάψει και επικυρώσει διεθνή συμφωνία όπως η Συνθήκη ΕΜΣ [ιδρύσεως Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθεροποίησης];

3) Σε περίπτωση αναγνώρισεως της εγκυρότητας της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, εξαρτάται η θεμελίωση του δικαιώματος κράτους μέλους να συνάψει και επικυρώσει διεθνή συμφωνία όπως η Συνθήκη ΕΜΣ από την έναρξη ισχύος της εν λόγω αποφάσεως;

(¹) Απόφαση 2011/199/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 25ης Μαρτίου 2011, που τροποποιεί το άρθρο 136 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με μηχανισμό σταθερότητας για τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 3 Αυγούστου 2012 — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel κατά M. και S.

(Υπόθεση C-372/12)

(2012/C 303/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Αναρρεσίβλητοι: M. και S.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 12, αρχή και στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, την έννοια ότι υφίσταται δικαίωμα λήψεως αντιγράφου των εγγράφων στα οποία έγινε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ή αρκεί να δοθεί με εύληπτο τρόπο μια πλήρης εικόνα αυτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα;

- 2) Έχουν οι λέξεις «δικαίωμα προσβάσεως» που περιλαμβάνονται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽²⁾ την έννοια ότι υφίσταται δικαίωμα λήψεως αντιγράφου των εγγράφων στα οποία έγινε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ή αρκεί να δοθεί με εύληπτο τρόπο μια πλήρης εικόνα των δεδομένων αυτών κατά το άρθρο 12, αρχή και στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46/EK [...];
- 3) Απευθύνεται το άρθρο 41, παράγραφος 2, αρχή και στοιχείο β', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης επίσης στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης όταν εφαρμόζουν το δικαίω της Ένωσης κατά το άρθρο 51, παράγραφος 1, του ίδιου Χάρτη;
- 4) Συνιστά το γεγονός ότι, συνακόλουθα με την παροχή προσβάσεως σε «πρακτικά», πλέον δεν εκτίθενται οι λόγοι για τους οποίους προτείνεται η έκδοση συγκεκριμένης απόφασης, πράγμα που δεν είναι ευνοϊκό ούτε για την απρόσκοπτη ανταλλαγή απόψεων εντός της περί ης πρόκειται δημόσιας αρχής ούτε για την εύρυθμη διεξαγωγή της διαδικασίας διαμορφώσεως απόφασης, δικαιολογημένο συμφέρον εμπιστευτικότητας υπό την έννοια του άρθρου 41, παράγραφος 2, αρχή και στοιχείο β', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 5) Δύναται μια νομική ανάλυση, όπως αυτή που περιλαμβάνεται σε ένα «πρακτικό», να θεωρηθεί δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας 95/46/EK [...];
- 6) Ανήκει στην προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων προσώπων υπό την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, αρχή και στοιχείο ζ', της οδηγίας 95/46/EK [...] επίσης το συμφέρον απρόσκοπτης ανταλλαγής απόψεων εντός της περί ης πρόκειται δημόσιας αρχής; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, δύναται το συμφέρον αυτό να εμπίπτει στο άρθρο 13, παράγραφος 1, αρχή και στοιχεία δ' ή στ', της οδηγίας αυτής;

⁽¹⁾ ΕΕ L 281, σ. 31.

⁽²⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Αυγούστου 2012 η Arav Holding Srl κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 19 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-557/10, H.Eich κατά ΓΕΕΑ — Arav (H.EICH)

(Υπόθεση C-379/12 P)

(2012/C 303/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Arav Holding Srl (εκπρόσωποι: R. Bocchini, avvocato)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: H.Eich Srl, Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει πλήρως την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Ιουνίου 2012 και συνεπώς να επικυρώσει την απόφαση που εξέδωσε το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ στις 9 Σεπτεμβρίου 2010, καθόσον η τελευταία αυτή απόφαση συνάδει πλήρως με τη ρύθμιση που προβλέπει ο κανονισμός για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού, και συνιστά εφαρμογή της εν λόγω ρύθμισης.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναίρεσης που έχει υποβάλει η εταιρία Arav Holding Srl κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου στηρίζεται στους εξής δύο λόγους:

Πρώτον, η αναιρεσείουσα βάλλει κατά της μη διαπίστωσης της γραφιστικής, ακουστικής και εννοιολογικής ομοιότητας μεταξύ του εθνικού ιταλικού εικονιστικού σήματος «H SILVIAN HEACH» και του διεθνούς εικονιστικού σήματος «H SILVIAN HEACH» αφενός και του σήματος H.EICH αφετέρου. Το Γενικό Δικαστήριο κακώς αποφάνθηκε ότι το βασικό στοιχείο του σήματος είναι το επώνυμο και όχι το όνομα. Επιπλέον, κακώς το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι η χρήση μιας τελείας έχει ελάχιστη αξία, αφού η τελεία έχει πολύ μικρό μέγεθος σε σύγκριση με τα γράμματα, ούτε εξέτασε τον «ισχυρό» χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος.

Δεύτερον, η εταιρία Arav Holding Srl βάλλει κατά της μη διαπίστωσης της ύπαρξης ενός γενικού κινδύνου σύγχυσης των σημάτων, ο οποίος οφείλεται στην ομοιότητα των σημάτων και στο ότι οι χρήσεις τους είναι παρόμοιες.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 8 Αυγούστου 2012 — X BV κατά Minister van Financiën

(Υπόθεση C-380/12)

(2012/C 303/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: X BV

Ανααιρεσίβλητος: Minister van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Νοείται με την έκφραση «αφαίρεση ακαθαρσιών» που περιλαμβάνεται στη σημείωση 1 του ΕΣ για το κεφάλαιο 25 επίσης η αφαίρεση, από μια σε ακατέργαστη μορφή ορυκτή ύλη, ορισμένων χημικών συστατικών που βρίσκονται σε αυτή λόγω φυσικών περιστάσεων, όπου η αφαίρεσή τους πραγματοποιείται με σκοπό την ενίσχυση στην ορυκτή ύλη (συγκεκριμένων) φυσικών ιδιοτήτων οι οποίες προηγουμένως είχαν απισχυνθεί λόγω των φυσικών αυτών περιστάσεων;
- 2) Αν από την απάντηση στο πρώτο ερώτημα δύναται να διαπιστωθεί ότι πρόκειται για αφαίρεση ακαθαρσιών υπό την έννοια της σημειώσεως 1 του ΕΣ για το κεφάλαιο 25, με βάση ποια κριτήρια πρέπει στη συνέχεια να κριθεί αν μια ορυκτή ύλη που εξορύχθηκε ως λευκαντική γη, μετά την απόπλυση με θειικό οξύ και με νερό, δύναται σύμφωνα με την προαναφερθείσα σημείωση να συνεχίσει να κατατάσσεται στη δασμολογική κλάση 2508 40 00 της ΣΟ και δεν πρέπει να χαρακτηριστεί ως προϊόν της χημικής βιομηχανίας υπό την έννοια του κεφαλαίου 38 του ΕΣ;

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Αυγούστου 2012 η I Marchi Italiani Srl κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 28 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-133/09, I Marchi Italiani και Basile κατά ΓΕΕΑ — Osra

(Υπόθεση C-381/12 P)

(2012/C 303/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: I Marchi Italiani Srl (εκπρόσωποι: L. Militerni και G. Militerni, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Osra SA

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθόσον το εν λόγω δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της εταιρίας I Marchi Italiani s.r.l. και καταδίκασε την εταιρία αυτή στα δικαστικά έξοδα, πλην των σχετικών με την παραίτηση από την προσφυγή δικαστικών εξόδων,
- να δεχτεί εν μέρει τα αιτήματα που είχε υποβάλει πρωτοδικώς η νυν ανααιρεσείουσα και συνεπώς να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε το δεύτερο τμήμα προσφυγών στις 9 Ιανουαρίου 2009 στην υπόθεση R502/2008, I Marchi Italiani S.r.l. κατά Osra S.A, η οποία κοινοποιήθηκε στην νυν ανααιρεσείουσα στις 30 Ιανουαρίου 2009 και με την οποία επικυρώθηκε η απόφαση του τμήματος ακυρώσεων με την οποία είχε γίνει δεκτή η αίτηση της εταιρίας OSRA S.A. να αναγνωριστεί η έκπτωση από το δικαίωμα σήματος και να κηρυχθεί άκυρο το σήμα «B Antonio Basile 1952»,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναίρεσης της εταιρίας I Marchi Italiani s.r.l. στηρίζεται στους εξής τρεις λόγους:

- 1) Παράβαση του άρθρου 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, καθόσον είναι νομικά εσφαλμένη η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι τα έγγραφα που είχε προσκομίσει η νυν ανααιρεσείουσα έπρεπε να μη ληφθούν υπόψη, χωρίς να εξεταστεί η αποδεικτική τους ισχύ, και ότι ήσαν απαράδεκτα τα επιχειρήματα σχετικά με τη φήμη του επίμαχου σήματος και με την αρχή της καλής πίστης.
- 2) Παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94⁽¹⁾ (νυν άρθρου 54, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009⁽²⁾), καθόσον είναι νομικά εσφαλμένη η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι είχαν παρέλθει λιγότερο από πέντε έτη μεταξύ της ημερομηνίας καταχώρισης του σήματος και της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης κήρυξης της ακυρότητας και ότι επομένως δεν είχε σημασία η ημερομηνία υποβολής της αίτησης καταχώρισης του κοινοτικού σήματος.
- 3) Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, καθόσον είναι νομικά εσφαλμένη η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημάτων, με συνέπεια το Γενικό Δικαστήριο να προβεί σε εσφαλμένη εφαρμογή της διάταξης αυτής και να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2012 (αίτηση του Administrativen sad Varna — Βουλγαρία για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — «Dobrudzhanska petrolna kompanija» AD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane I upravlentie na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Υπόθεση C-298/11) ⁽¹⁾

(2012/C 303/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 232 της 6.8.2011.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-353/11) ⁽¹⁾

(2012/C 303/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Ο Πρόεδρος του κ Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 252 της 27.8.2011.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2012 — ThyssenKrupp Elevator (CENE) GmbH, πρώην ThyssenKrupp Aufzüge GmbH, ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-503/11 P) ⁽¹⁾

(2012/C 303/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 347 της 26.11.2011.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2012 — ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-504/11 P) ⁽¹⁾

(2012/C 303/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 347 της 26.11.2011.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2012 — ThyssenKrupp Elevator AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-505/11 P) ⁽¹⁾

(2012/C 303/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 347 της 26.11.2011.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2012 — ThyssenKrupp AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-506/11 P) ⁽¹⁾

(2012/C 303/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 347 της 26.11.2011.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Ιουνίου 2012 — [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Vu Thang Dang, παρισταμένου του: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

(Υπόθεση C-39/12) ⁽¹⁾

(2012/C 303/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 118 της 21.4.2012

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 25ης Ιουλίου 2012 — Soltau κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-333/12)

(2012/C 303/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Christoff Soltau (Adendorf, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Rosenkranz, Rechtsanwalt)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 14ης Μαΐου 2012·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001⁽¹⁾ δεν αντιτάσσεται στην αξίωση του προσφεύγοντος για πρόσβαση στη γνωμοδότηση της Επιτροπής, την οποία αυτή

διαβίβασε στο αυστριακό Oberster Gerichtshof (Ανώτατο Δικαστήριο) σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽²⁾ στα πλαίσια υποθέσεως του δικαίου συμπράξεων επιχειρήσεων. Κατά την άποψη του προσφεύγοντος, η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή στο αιτηθέν έγγραφο, δεδομένου ότι η ενώπιον του αυστριακού δικαστηρίου διαδικασία κατ' αρχήν δεν εμπίπτει στο πεδίο προστασίας της διατάξεως. Ακόμη και αν αυτό συνέβαινε, το επίδικο έγγραφο πάντως δεν καλύπτεται από τη διάταξη, δεδομένου ότι αυτό δεν προσκομίστηκε από την Επιτροπή υπό την ιδιότητά της του διαδίκου. Η απόφαση της Επιτροπής, επιπλέον, δεν μπορεί να αιτιολογηθεί ούτε λόγω της προστασίας της δίκης στην υπόθεση C-681/11, Schenker κ.λπ., που εκκρεμεί ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Το αυστριακό ανώτατο δικαστήριο υπέβαλε μεν τα προδικαστικά ερωτήματα στο πλαίσιο της συγκεκριμένης υποθέσεως που αφορά το δικαιο συμπράξεων επιχειρήσεων, όμως το επίδικο έγγραφο ούτε συντάχθηκε από την Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως ούτε ανάγεται από απόψεις περιεχομένου στα προδικαστικά ερωτήματα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101] και [102] [ΣΛΕΕ] (ΕΕ L 1, σ. 1).

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2012/C 303/37	Υπόθεση C-353/11: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας	21
2012/C 303/38	Υπόθεση C-503/11 P: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2012 — ThyssenKrupp Elevator (CENE) GmbH, πρώην ThyssenKrupp Aufzüge GmbH, ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	21
2012/C 303/39	Υπόθεση C-504/11 P: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2012 — ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	21
2012/C 303/40	Υπόθεση C-505/11 P: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2012 — ThyssenKrupp Elevator AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	21
2012/C 303/41	Υπόθεση C-506/11 P: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2012 — ThyssenKrupp AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	21
2012/C 303/42	Υπόθεση C-39/12: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Ιουνίου 2012 — [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Vu Thang Dang, παρισταμένου του: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof	21
Γενικό Δικαστήριο		
2012/C 303/43	Υπόθεση T-333/12: Προσφυγή της 25ης Ιουλίου 2012 — Soltau κατά Επιτροπής	22

Τιμή συνδρομής 2012 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 310 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	840 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της *Επίσημης Εφημερίδας* (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της *Επίσημης Εφημερίδας*. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

